

# نخستین کتاب بهایی متم عرفانی و تصوف اسلامی با قرن نهم هجری

زین الدین سیاوش نژاد

دین اسلام بر اساس قرآن مجید و سنت پیامبر دینی معتدل ، میان رو و جامع میان امور مادی و معنوی است که پیروان خود را باین میانه روی و اعتدال سفارش کرده و آنان را از افراط و تغیریط بر حذر داشته است ، بهمین لحاظ است که قرآن مسلمین را به امّت «وسط» تعبیر فرموده است<sup>۱</sup> یعنی هم باید از نعمت‌ها و لذت‌های مشروع این جهان بهره بردند و هم اینکه از آخرت و دنیا ای دیگر غافل نمانند و برای آن جهان نیز کار کنند ، و شاید کنایه‌ای از این هم باشد که ملت اسلام نباید چون یهودیان ، همه هم خود را بگردآوری مال و ثروت و لذت‌های دنیا مصروف دارد و نه مانند مسیحیان یکسره برهبانیت پردازد و از نعمت‌های این جهان خویشتن را محروم سازد بلکه با عنوان «امت وسط» باید میان دنیا و آخرت تلقیق دهد و دراندیشه هردو باشد و از هردو جهان استفاده کند .

در قرآن آیات بسیاری است که همه دلالت براعتدا و میانه روی دارد و در آنها بتوجه کردن امور معنوی و مادی هردو توصیه گردیده است که در یکی از صریحت‌ترین آیات خطاب به پیامبر میفرماید : «وابتغ فيما اتاك الله الدار الآخرة ولا تنس نصيبك من الدنيا و احسن كما احسن الله اليك ولا تبغ الفساد في الأرض ان الله لا يحب المفسدين»<sup>۲</sup> .

احادیث بسیاری نیز وجود دارد که پیغمبر مردم را بミانه روی و خودداری از افراط و تغیریط در تمام امور حتی در عبادات دعوت و توصیه فرموده است و خود در میانه روی و اعتدال و سادگی نمونه بارزی بوده و حدیث «لارهبانیته فی الاسلام» معروف است .

اسلام با این منطق و روش در زمان حیات پیغمبر در میان مسلمانان رواج یافت و آنان جز قرآن و تقریر رسول بچیز دیگری توجه نداشتند ، در همه چیز اتحاد داشتند ، حتی در گفتار و کردار و پندار ، اگر اختلاف نظر و عقیده‌ای پیدا میشد آن را به پیامبر عرضه میداشتند و بدین طریق رفع اشکال و اختلاف میکردند .

اما این رویه چندان ادامه نیافت و با پایان زندگی پیغمبر پایان یافت . پس از وفات پیغمبر و اختلاف در تعیین خلیفه ، و مخصوصاً پس از قتل عثمان و انشاعاب در جمیعت متعدد مسلمانان ، بتدریج در افکار و عقاید آنان نیز اختلاف و تشتت پیدا شد و مسلمانان بچند دسته منتصاص منقسم شدند و با پیدایش عقاید مختلف سیاسی ، عقاید مختلف دینی نیز پیدا شد و

۱ - «وَ كَذَالِكَ جَعْلَنَاكُمْ أَمْتَهُ وَ سُطْلَانَكُونُوهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَ يَكُونُ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا» و ماه مجنان شما مسلمانان را امت وسط قرار دادیم تا سرمشق درستی برای مردم باشید چنانکه پیغمبر را سرمشق برای شما قرار دادیم - سوره بقره آیه ۱۴۳ .

۲ - بجایی هرجیزی که خدا بتو عطا کرده ، بکوش تا ثواب و سعادت دار آخرت را تحصیل کنی و بهره‌ات را هم از دنیا فراموش مکن و تا نوانی بخلق نیکی کن چنانکه خداوند بتو نیکی و احسان کرده و هرگز در روی زمین فتنه و فساد بر میانگیز که خدا مفسدان را دوست نمیدارد . - سوره قصص آیه ۷۷

سادگی و بساطت، دین اسلام به تشکیل و ترکیب گراید.

در صدر اسلام مسلمانان جز نام اسلام بر خود چیز دیگری نمی‌نہادند، تقوی و زهد و پرهیز کاری و عبادت که از شعار و احکام اسلام بود، عملاً در مسلمانان وجود داشت بی‌آنکه خودرا با این عنایین از دیگران ممتاز و جدا سازند، فقط عده مومنانی که درک مصاحبی و صحبت پیغمبر را نموده بودند «صحابه» نامیده می‌شدند و برآنانکه بفیض صحبت صحابه نایل آمده بودند «تابعین» می‌گفتند<sup>۳</sup> صحابه و تابعین به پیروی از تعالیم اسلام یک زندگی عملی و معتقد‌الله داشتند و با رعایت احکام و حدود شرع بکار و کوشش در امور اجتماعی و زندگی مادی خویش می‌پرداختند و از حد افراط و تفریط دور بودند در عین آنکه بنماز و روزه اشتغال داشتند، در عین حال در راه پیشرفت دین و فتوحات اسلامی می‌کوشیدند و بجنگ و جهاد می‌پرداختند، اما بطوریکه گفته شد این وضع و روش دوام نیافت و پس از وفات پیغمبر بر اثر اختلاف سیاسی اختلاف عقاید نیز شروع گردید و بحث در مسائل مختلف دینی، از قبیل جبر و تفویض آزادی اراده و حدوث و قدم قرآن و دیگر مطالب قابل توجیه و تأویل آیات قرآنی آغاز شد و با پیدایش اینگونه اختلاف‌نظرها و دسته‌بندی‌ها، عدمای خودرا از معن که بدور کشیدند و تجرد بخود گرفتند و از مسائل و قایع روزانه اجتماعی و سیاسی خودرا جدا ساختند و بتقوی و عبادت پرداختند و «زهاد» و «عباد» نام گرفتند، پس از آن مخصوصاً از زمان حکومت معاویه و رویه ناپسند او نسبت باصول و فروع دین اسلام و ستمگریهای بسیاری که در باره مردم مخصوصاً ملت‌های غیرعرب روا میداشت و بدنبال او خلفایش باشتناء عمر بن عبدالعزیز اعمال و رویه اورا ادامه میدادند یک حالت رخوت و عزلت در مردم بوجود آمد که بتدریج عده‌ای را در اندیشه توجیهات و تأویلات دیگری نسبت با آیات قرآن و احکام اسلام انداخت، وعلاقه خاصی نسبت بر ترک عالیق دنیا و اهتمام با مور آخرت ایجاد کرد و جماعتی بنام «نساک» پیدا شدند و در این اوام است که پایه تصوف اسلامی بنا نهاده شد، اما تصوف این دوره و ازدواج پیشتر بخداؤند تزدیک شوند و با او بیشتر بر موز آیات قرآن پی بردند و بوسیله اوراد و اذکار بیشتر بخداؤند تزدیک شوند و با او تقریب جویند، در سخنان و آثار زهاد و نساک این دوره، از افکار و اصطلاحات صوفیان بعدی، از قبیل «عشق و محبت»، «وحدت وجود»، «فنا و بقا»، «صحو و سکر»، «قبض و بسط»، «وجود و حال»، «محو واثبات» و مانند آنها بهیچوجه دیده نمی‌شود، تصوف در این عهد در واقع طریقه عملی بود، نه مسائل نظری، زهاد این دوره کاملاً پابند بدین و شریعت بودند، و از مجادلات نظری و علمی که بعدها در تصوف پیدا شد و صوفیه را بنام فرقه مخصوص ممتاز ساخت دور بودند.

در حدود نیمه آخر قرن دوم هجری در میان مسلمانان دسته خاصی پیدا شدند که زندگی عجیب و خاصی داشتند و با دیگر مردم از حیث وضع زندگی و رفتار و حالات شاهتی نداشتند که بتدریج نام «صوفی» بخود گرفتند و با لباس پشمینه و خشن و زندگی دور از اجتماع و گوشنهشینی واقروا ممتاز از دیگران شدند که یکی از معاريف و مشاهیر آنها ابراهیم بن ادhem است که گویند شاهزاده بلخی بوده و از شهر و مقام خوب چشم پوشید و در غاری در تزدیکی نیشابور بسر برده و چهارده سال در بیانها گذرانده است<sup>۴</sup>.

در قرن سوم و چهارم هجری، تصوف بمرحله رشد و کمال رسیده و تصوف از مرحله بساطت و سادگی خود که در اوایل کار داشته در این قرون به ترکیب واشکال گراییده و مباحث نظری مطرح شده است. در این قرون تصوف بتدبیر و تفکر پرداخته و از مرحله عملی که در بدرو مرد توجه بوده بمسائل نظری روی گردانیده است و بشرح عقیده صوفیه و عقاید و آراء آنها پرداخت شده است و شروع به تجزیه و تحلیل آراء آنها و تفسیر عبارات و اصطلاحات و الفاظ مخصوص آنها گردیده و بتالیف و تصنیف کتابهای خاص درباره صوفیه

و عقاید و آراء و احوال آنها توجه شده و نخستین آثار و کتب مخصوص در این باره بوجود آمده است.

\* \* \*

پس از ذکر این مقدمه کوتاه درباره چگونگی پیدایش تصوف در اسلام که برای معرفی نخستین، کتابهایی که درباره عرفان و تصوف بعد از اسلام تا قرن پنجم هجری تألیف گردیده، لازم می‌نمود اینکه بمعرفی مهمترین کتب مذکور بر ترتیب تاریخ وفات مؤلفان آنها می‌پردازیم.

**۱ - کتاب «اللمع فی التصوف»** تألیف ابونصر عبدالله بن علی سراج طوسی متوفی ۳۷۸ هجری معروف به «طاوس الفقراء» این کتاب ظاهراً قدیمی‌ترین و روش‌ترین کتابی‌می‌باشد که در موضوع تصوف از قدمای مانده وازان لحاظ می‌توان گفت که پایه و مایه کتابهای بعدی است که در تصوف نوشته شده است بطوريکه ابونصر خود در این کتاب تصویر کرده کتاب لمع را بخواهش یکی ازیاران خود نوشته است.

در کتاب اللمع علاوه بر مطالب مخصوص مربوط بتصوف از قبیل «مقامات» و «احوال» مسائل و مطالب گوناگون دیگر نیز مورد بحث قرار گرفته و هر کدام بندی با تصوف ارتباط داده شده است مندرجات کتاب مشتمل بر مقدمه و ۱۳ «کتاب» و ۱۵۱ باب و دو فصل می‌باشد<sup>۵</sup> که فهرست آن بشرح زیر است:

#### مقدمه کتاب

باب - دریابان علم تصوف و مذهب صوفیه و اینکه آنان اولو‌العلم و قائمین بقطط می‌باشند.

باب - دریابان وصف طبقات اصحاب حدیث و تخصیص آنان در علم حدیث و علوم منقول.

باب - دریابان طبقات فقهاء و تخصیص آنان در انواع علوم.

باب - دریابان صوفیه و طبقات آنان و رسوم آنها در علم و عمل و حسن شمايل و فضائل آنان.

باب - دریابان اختصاص صوفیه بعلم مخصوص در میان طبقات اهل علم.

باب - دریابان رد کسانی‌که صوفیه را جاهل می‌پندارند و گمان می‌برند که در علم تصوف اثری از کتاب و سنت نیست.

باب - دریابان اعتراض صوفیه بر فقهاء ظاهری و بیان مقام فقیه در دین.

باب - دریابان جواز تخصیص در علوم دینی و تخصیص هر علم با هل آن.

باب - دریابان وجه تسمیه صوفیه و اینکه چرا باین نام نسبت داده شده‌اند.

باب - دریابان رد کسی که می‌گوید صوفی کلمه‌ای جدید است و در قدیم نبوده است.

باب - دریابان اثبات علم باطن و استدلال بر صحبت آن.

باب - دریابان اینکه تصوف چیست؟ و ماهیت آن کدام است.

باب - دریابان صفت صوفیه و اینکه صوفی کیست؟

باب - دریابان توحید و صفت موحد و حقیقت توحید و کلام صوفیه در توحید.

باب - دریابان آنچه را که درباره معرفت و صفات عارف و حقیقت عرفان گفته‌اند.

باب - دریابان صفت عارف و آنچه که در این باره گفته‌اند.

باب - دریابان سخن کسی که گفته است: چگونه خدارا می‌شناسی و فرق میان مومن

و عارف چیست؟

۳ - رساله قشیریه صفحه ۷ چاپ مصر.

۴ - تذکرة الاولیا صفحه ۹۱-۸۸ چاپ تهران - سال ۱۳۴۶.

## کتاب احوال و مقامات

باب — در مقامات و حقایق آن .  
باب — در معنی احوال .  
باب — مقام توبه .  
باب — مقام ورع .  
باب — مقام زهد .  
باب — مقام فقر و صفت فقرا .  
باب — مقام صبر .  
باب — مقام توکل .  
باب — مقام رضا و صفت اهل آن .  
باب — در مراقبت احوال و حقایق آن .  
باب — حال قرب .  
باب — حال محبت .  
باب — حال خوف .  
باب — در رجاء .  
فصل — در معنی خوف و رجاء .  
باب — حال شوق .  
باب — حال انس .  
باب — حال اطمینان .  
باب — حال مشاهده .  
باب — حال یقین .

## کتاب اهل صفوت در فهم و اتباع کتاب خدا

باب — موافقت کتاب خدا .  
باب — تخصیص دعوت .  
باب — در بیان مستمعان و مخاطبان خداوند و درجات آنان در قبول خطاب .  
باب — در شرح استنباط سمع و حضور با تدبیر هنگام تلاوت قرآن و فهم خطاب .  
باب — در حف صاحبدلان در فهم قرآن .  
باب — در بیان اوصاف «سابقین» و «متربین» و «ابرار» در طریق فهم واستنباط قرآن  
باب — در بیان تشدید در قرآن و وجود آن .  
باب — در بیان آنچه که در فهم حروف و اساما گفته شده است .  
باب — در بیان وصف کسی که در استنباط و اشاره و فهم در قرآن مصیب است و وصف کسی  
که در آن خطأ می‌کند .

## کتاب افتدا و تأسی به رسول خدا

باب — وصف اهل صفا در فهم و موافقت و مطابعت پیغمبر .  
باب — در بیان روایت رسول خدا در احوال و افعال کسانی که خداوند آنان را برگزیده  
است .  
باب — در باره آنچه که از رسول خدا نسبت به رخصت امت اسلام در باب مباحثات برای  
آنان و اقتدا به پیغمبر روایت گردیده است .  
باب — در بیان آنچه که از مشایخ در اتباع رسول خدا و تخصیص آنان در آن ذکر  
شده است .

## کتاب : مستنبطات

باب — مذهب اهل صفا در مستنبطات صحیح در فهم قرآن و حدیث و غیره و شرح آنها .

باب — در پچگونگی اختلاف استنباطات اهل حق در معانی علوم و احوال آنان .

باب — مستنبطات اهل صفا در تخصیص پیغمبر و فضل و شرف او بر دیگر پیغمبران از کتاب خدا .

باب — مستنبطات اهل صفا در خصوصیت پیغمبر و فضل او بر دیگر انبیا از اخبار و روایات .

باب — مستنبطات اهل صفا در معانی اخبار و روایت شده از پیغمبر از طریق استنباط و فهم .

## کتاب : صحابه

باب — در ذکر صحابه پیغمبر .

باب — ذکر ابوبکر و خصائص او در میان صحابه پیغمبر .

باب — ذکر عمر بن الخطاب .

باب — ذکر عثمان

باب — ذکر علی بن ابیطالب .

باب — اوصاف اهل «صفه» .

باب — ذکر دیگر صحابه در این مورد .

## کتاب — آداب متصرفه

باب — در میان آداب .

باب — آداب آنان در وضو و طهارت .

باب — آداب آنان در نماز .

فصل دیگر — در آداب نماز .

باب — آداب آنان در زکوة و صدقات .

باب — ذکر روزه و آداب آنان در آن .

باب — ذکر آداب آنان در حج .

باب — ذکر آداب فقراء با یکدیگر در حضر و سفر .

باب — آداب آنان در صحبت .

باب — آداب آنان در کسب علم .

باب — آداب آنان در وقت طعام و اجتماعات و مهمانی‌ها .

باب — آداب آنان در لباس .

باب — آداب آنان در مسافت .

باب — آداب آنان در بذل مال و جاه هنگام نیاز . رفقا و اصحاب .

باب — آداب آنان هنگام توانگری .

باب — آداب آنان در اشتغال بکسب و تصرف در اسباب .

باب — آداب گرفتن عطیه و مرافقه با فقرا .

باب — آداب متأهله‌ین و کسی که دارای فرزند است .

باب — آداب آنان در جلوس و مجالست .

باب — آداب آنان در گرسنگی .

باب — آداب بیماران در هنگام بیماری .

باب — آداب مشایخ و توجه آنان بدوستان و اصحاب .

باب — آداب مریدان و مبتدأن .  
باب — آداب خلوت گریدگان .  
باب — آداب صداقت و مودت .  
باب — آداب آنان هنگام مرگ .

### کتاب سوالات و جوابات آنان

کتاب — مکاتبات آنان با یکدیگر .  
باب — در صدور کتابها و رسائل .  
باب — اشعار آنان در معانی احوال و اشارات آنان .  
باب — دعوات مشایخ متقدم اهل صفا .  
باب — وصایای بعضی از آنان در باره بعضی دیگر .

### کتاب سماع

باب — در حسن صوت و سمع و تفاوت شنوندگان .  
باب — در سمع و اختلاف سخنان آن در معنی سمع .  
باب — در وصف سمع عامه .  
باب — در وصف سمع خاصه .  
باب — در ذکر طبقات شنوندگان .  
باب — در ذکر کسی که سمع قصاید و ایيات شعری را برگزیده است .  
باب — در وصف سمع مریدان و مبتدأن .  
باب — در وصف سمع مشایخ عارف متوسط .  
باب — در وصف اشخاص خاص و اهل کمال در سمع .  
باب — در سمع ذکر ، موعظه ، حکمت و غیره .  
باب دیگر — در سمع .  
باب — در میان کسی که سمع را مکروه میدارد و کسی که در موقع تلاوت قرآن آن را مکروه می‌شمارد .

### کتاب وجود

باب — در اختلاف آنان نسبت به ماهیت وجود .  
باب — در اوصاف دارندگان وجود .  
باب — در بیان وجودهای مشایخ صادق .  
باب — در بیان نیرو وقدرت وجود و هیجان و غلیان آن .  
باب — در بیان اینکه وجود ساکن یا وجود متحرک کدامیک کامل ترند .  
باب — در بیان : جامع مختصر از کتاب وجودی که ابوسعیدین اعرابی آن را تألیف کرده است .

### کتاب اثبات آیات و کرامات

باب — در معانی آیات و کرامات و بیان کسی که از کرامات چیزی داشته است .  
باب — استدلال برای اثبات کرامات برای کسی که آن را انکار میدارد نسبت باولیا و فرق آنان با انبیاء .  
باب — در ادلہ اثبات کرامات برای اولیاء .  
باب — در ذکر مقامات خاصان در کرامات و پنهان داشتن آنها از بیم فتنه و فساد .  
باب — در ذکر کسانیکه دارای کرامات بودند و برای اصحاب خاص و صدیق خود

آشکار کرده‌د.

باب — در ذکر خصائص و احوال آنان که کرامت شمرده نمی‌شود و دارای معانی لطیف‌تری می‌باشد.

### کتاب بیان مشکلات

باب — در شرح الفاظ مشکل که در سخنان صوفیه وجود دارد.  
باب — در بیان آن الفاظ.

### کتاب تفسیر شطحیات

باب — در معنی شطح و رد کسی که منکر آن می‌باشد.  
باب — در تفسیر علوم و بیان مشکلات آن.  
باب — در کلمات شطحی که از بایزید نقل شده و جنید برخی از آن را تفسیر کرده است.

باب — ذکر حکایتی که از بایزید بسطامی نقل شده است.  
باب — ایضاً در شرح کلامی که از بایزید نقل شده است.  
باب دیگر — در شرح الفاظی که از بایزید حکایت شده است.  
باب — در بیان کلامی که از شبی حکایت گردیده است.  
باب — در معنی حکایتی که از شبی نقل شده است.  
باب دیگر — در معنی احوال کسانیکه منکر شبی بوده‌اند.  
باب دیگر — در شرح سخنی که از شبی نقل شده و فهم آن برای علما و فقهاء مشکل بوده است.  
باب — ذکر ابوحسین نوری.

باب — در بیان خطاء کسی که از روش و طریقه تصوف منحرف می‌گردد و چگونگی وقوع این خطأ.

باب — در ذکر کسانیکه بخطا رفته‌اند و طبقات آنان.  
باب — در ذکر کسانیکه در فروع بخطا رفته‌اند.  
باب — در ذکر توسع و ترک توسع از دنیا.  
باب — در ذکر کسانیکه در ارادت سستی ورزیدند و در مجاہدت راه خطأ پیمودند و براحت رو کرده.

باب — در ذکر طباقاتیکه در ترک طعام و عزلت و انفراد راه خطأ رفتند.  
باب — در ذکر کسانیکه در اصول راه خطأ پیمودند و بگمراهی افتادند.  
باب — در ذکر کسانی از اهل عراق که در اخلاص خطأ کردند.  
باب — در ذکر کسانیکه در نبوت و ولایت بغلط رفتند.  
باب — در ذکر فرقه‌ای که در مباحثات و ممنوعات راه خطأ پیش گرفتند.  
باب — در ذکر کسی که در فاء آدمی بغلط افتاده است.  
باب — در ذکر کسی که در دیدن خداوند با چشم دل بخطا رفته است.  
باب — در ذکر کسی که در صفا و طهارت بخطا رفته است.  
باب — در ذکر کسی که در انوار بخطا رفته است.  
باب — در ذکر کسی که در جمیع وتفرقه بخطا رفته است.  
باب — در ذکر کسی که در انس و بسط و ترک خشیت بخطا رفته است.  
باب — در ذکر کسی که در فنا صوفیه و اوصاف آنان خطأ کرده است.  
باب — در ذکر کسی که در فقدان محسوسات خطأ کرده است.

باب سه در ذکر کسی که در روح بخطا رفته است .

۳ - کتاب «التعرف لمنذهب اهل التصوف» تألیف : ابوبکر محمدبن اسحق بخاری کلامبادی ، متوفی ۳۸۰ هجری معروف به «تاجالاسلام» که یکی از بزرگان عرفاء اسلامی است ، این کتاب بطوريکه خود مؤلف در مقدمه آن نوشته است ، درییان وصف طریقه صوفیه وسیرت آنها و بیان عقاید آنان در توحید وصفات خداوند و دیگر مسائل و مباحثی که مربوط بطریقه صوفیه است تألیف گردیده و درباره اخلاق و آداب و اشارات و کنایات مخصوص آنان بحث شده است .

در اهمیت این کتاب همین پس که مشایخ صوفیه درباره آن گفته‌اند : لولا التعرف لمعرف التصرف مطالب کتاب در یک مقدمه و ۷۵ باب بشرح زیر تدوین گردیده است<sup>۷</sup> :

#### مقدمه

باب اول - درییان وجه تسمیه صوفیه و اینکه چرا باین نام موسوم شده‌اند .  
باب دوم - در رجال صوفیه .

باب سوم - در ناشران علم تصوف و نویسنده‌گان آنان .  
باب چهارم - در مؤلفان روش و اعمال صوفیه .

باب پنجم - بیان سخنان آنان در توحید .  
باب ششم - بیان سخنان آنان در صفات خداوند .

باب هفتم - اختلاف آنان در ازلیت خالق .  
باب هشتم - اختلاف آنان در اسماء .

باب نهم - سخن ایشان درباره قرآن .  
باب دهم - اختلاف آنان دراینکه کلام خدا چیست ؟

باب یازدهم - سخن ایشان در رؤیت خداوند .  
باب دوازدهم - اختلاف آنان در رؤیت پیغمبر .

باب سیزدهم - سخن آنان درباب قدر و خلق افعال .  
باب چهاردهم - سخن آنان دراستطاعت .

باب پانزدهم - سخن آنان در جبر .  
باب شانزدهم - سخن آنان در اصلاح .

باب هفدهم - سخن ایشان در وعد وعید .  
باب هیجدهم - سخن آنان در شفاعت .

باب نوزدهم - سخن آنان در اطفال .  
باب بیستم - در تکلیف اشخاص بالغ .

باب بیستویکم - سخن آنان در معرفت خداوند .  
باب بیستودوم - اختلاف آنان در نفس معرفت .

باب بیستوسوم - سخن آنان در روح .  
باب بیستوچهارم - سخن آنان در ملاطفه و انبیاء .

باب بیستوپنجم - سخن آنان در لغوشاهی که بانبیاء نسبت داده شده است .  
باب بیستوششم - سخن آنان در کرامت اولیاء .

باب بیستوهفتم - سخن آنان درایمان .  
باب بیستو هشتم - سخن آنان در حقایق ایمان .

باب بیستونهم - سخن آنان در مذاهب شرعی .  
باب سی ام - سخن آنان در کسب‌ها .

باب سی ویکم - در علوم صوفیه - علوم احوال .  
باب سی و دوم - تصوف چیست ؟

باب سی و سوم — کشف خواطر .  
 باب سی و چهارم — تصرف واسترسال . (استرسال مع الحق) .  
 باب سی و پنجم — سخن آنان در توبه .  
 باب سی و ششم — سخن آنان در زهد .  
 باب سی و هفتم — سخن آنان در صبر .  
 باب سی و هشتم — سخن آنان در فقر .  
 باب سی و نهم — سخن آنان در تواضع .  
 باب چهلم — سخن آنان در خوف .  
 باب چهل و یکم — سخن آنان در تقوی .  
 باب چهل و دوم — سخن آنان در اخلاص .  
 باب چهل و سوم — سخن آنان در شکر .  
 باب چهل و چهارم — سخن آنان در توکل .  
 باب چهل و پنجم — سخن آنان در رضا .  
 باب چهل و ششم — سخن آنان در یقین .  
 باب چهل و هفتم — سخن آنان در ذکر .  
 باب چهل و هشتم — سخن آنان در انس .  
 باب چهل و نهم — سخن آنان در قرب .  
 باب پنجاه و یکم — سخن آنان در اتصال .  
 باب پنجاه و دوم — سخن آنان در محبت .  
 باب پنجاه و سوم — سخن آنان در تجربید و تفرید .  
 باب پنجاه و چهارم — سخن آنان در وجود .  
 باب پنجاه و پنجم — سخن آنان در غلبه .  
 باب پنجاه و ششم — سخن آنان در شهود .  
 باب پنجاه و هفتم — سخن آنان در جمیع و تفرقه .  
 باب پنجاه و هشتم — سخن آنان در تحلی و استثار .  
 باب پنجاه و نهم — سخن آنان در فنا و بقا .  
 باب شصت — سخن آنان در حقایق و معرفت .  
 باب شصت و یکم — سخن آنان در توحید .  
 باب شصت و دوم — سخن آنان در صفت عارف .  
 باب شصت و سوم — سخن آنان در مرید و مراد .  
 باب شصت و چهارم — سخن آنان در مجاہدات و اعمال .  
 باب شصت و پنجم — حال آنان در سخن با مردم .  
 باب شصت و ششم — پرهیز کاری و ریاضت آنان .  
 باب شصت و هفتم — الطاف خداوند و تنبیه وی با آنان بوسیله هافظ .  
 باب شصت و هشتم — تنبیه آنان بوسیله تفسرات .  
 باب شصت و نهم — تنبیه آنان بوسیله خواطر .  
 باب هفتادم — تنبیه آنان در رؤیا و لطاقت آن .  
 باب هفتاد و یکم — از لطائف آنان در زهد و ورع .

۵ - براساس نسخه تصحیح شده «رنولد الن نیکلسون» چاپ لیدن سال ۱۹۱۴ میلادی .  
 ۶ - کشف الظنون .

۷ - براساس کتاب : «التعرف لمذهب اهل التصوف» - چاپ قاهره سال ۱۹۶۰ م ۱۳۸۰ هـ .

باب هفتاد و دوم — از لطائف آنان در تحمل و بردباری .

باب هفتاد و سوم — از لطائف آنان در مرگ و پس از مرگ .

باب هفتاد و چهارم — از لطائف سرگذشت آنان .

باب هفتاد و پنجم — در ساعت .

۳ — رساله قشیریه ، تأثیف : زین الاسلام ابوالقاسم عبدالکریم بن هوازن بن عبدالملک بن طلحه بن محمد قشیری است که از بزرگان علماء و نویسندها و شعراء و متصوفه قرن پنجم هجری می‌باشد ، قشیری در ربیع الاول سال ۳۷۶ هجری قمری در ناحیه «استوا» (قوچان کنونی) متولد گردیده<sup>۸</sup> و با تفاوت همه مورخان صبح روز یکشنبه شاتردهم ربیع الاول سال ۴۶۵ هجری قمری وفات یافت و بیش از ۸۹ سال عمر کرده است . قشیری نسبت است به «قشیرین کعب» که خاندانش را «بنی قشیر» نیز می‌خوانده‌اند وزین الاسلام نیز از این خاندان بود<sup>۹</sup> . در معرفتی این کتاب بهتر می‌بینیم متن آنچه را که استاد فروزانفر در مقدمه ترجمه رساله قشیریه درین باره ذکر کرده بشرح زیر نقل نمایم : «رساله قشیریه نامه یا پیامی است که قشیری آنرا بصوفیان شهرهای اسلام فرستاده و شروع آن در سال ۴۳۷ و پایان آن در اوایل سال ۴۳۸ و علت نوشتن آن ظهور فاد در طریقت و انحراف صوفی نمایان از آداب و سنن مشایخ پیشین و ظهور مدعايان دور از حقیقت و دروغین بوده و مصنف در مقدمه این مطلب را از روی سوز و گذار شرح داده است .

این کتاب روی هم رفته مشتمل بر دو فصل و پنجاه و چهار باب است ، فصل اول در بیان عقاید صوفیان است در مسائل اصولی که از میانه آنها بمساله توحید و صفات بیشتر توجه شده و نظر قشیری ، آن بوده است که موافقت نظر مشایخ صوفیه را با عقاید اشعری باثبات برساند و فصل دوم نتیجه و خلاصه مانندی است از فصل اول ، این دو فصل در ترجمه فارسی عنوان یک باب (باب اول) درآمده است .

پس از این دو فصل بابی است مخصوص بشرح احوال و نقل اقوال مشایخ صوفیه از ابراهیم بن ادhem (متوفی ۱۶۲) تا ابوعبدالله احمد بن عطاء رودباری (متوفی ۳۶۹) و مجموعاً شرح حال ۸۲ تن را با مختصری از زندگی و تاریخ وفات‌شان ذکر می‌کند و سپس چند حکایت و سخنی از آنها می‌آورد ، غالب مطالب این باب را از طبقات الصوفیه استادش ابوعبدالرحمn سلمی استفاده کرده و تا آنجا که توانسته باختصار کوشیده است .

در آخر این باب چندتن از معاصرین خود را نام می‌برد که از ذکر احوال آنان تن زده است و ظاهراً سبیش آن بوده که نمی‌خواسته بتمایل و یا کم ارادتی بیکی از آنها نسبت داده شود ، چندانکه با همه عشقی که به ابوعلی دقاق پیر خود دارد ، ترجمه حال وی را نیز ذکر نمی‌کند این باب از لحاظ دقیقی که در ترجمه احوال مشایخ بکار می‌برد هر چند فشرده و مختصر است ، اهمیت بسیار دارد و یکی از مأخذ تاریخ تصوف و متصوفه تواند بود .

باب دوم در شرح مصطلحات و تعبیرات صوفیانه است ، در این باب عده‌ای از اصطلاحات صوفیه را شرح و تفسیر می‌کند و سخنان و حکایات پیران را در آن مورد و بمناسبت مقام و برای تکمیل تعریف و توضیح آن می‌آورد ، تفسیر او در اکثر موارد دقیق و روشن است و اگر گاهی پیچیده و تاریک بنظر می‌رسد مانند تعریف جمع و تفرقه و فنا و بقاء برای آنست که این معنی خود دور از مرحله ادراک و از درجات آخرین وصول است وقطع نظر از ابوحامد محمد غزالی که مصطلحات این طایفه را بطرز منطقی و نظر تحلیلی تفسیر کرده و جای ابهامی باقی نگذاشته است ، دیگران هم روشن‌تر از قشیری این کلمات را تعریف نکرده‌اند .

در این باب قشیری پنجاه اصطلاح را تفسیر کرده و بعضی دیگر را در ضمن ابوبوفصول دیگر توضیح داده است و ما آنها در فهرست نوادر لغات و تعبیرات این کتاب آورده‌ایم . ابوب دیگر این کتاب مشتمل است بر ذکر احوال و مقامات و آداب و معاملات و اخلاق و سنن صوفیه که قشیری برخلاف ابونصر سراج در «اللمع» در ذکر آنها ترتیب را

رعایت نکرده و فی المثل احوال را از مقامات و معاملات جدا نساخته است بدون استثناء هر یا بی آغاز میشود بدکر یک یا دو آیه از قرآن کریم بمناسبت آن باب و یک یا چند حدیث نبوی و از آن پس بنقل احوال و حکایات از صحابه سلف و پیران قوم میپردازد و گاه نیز اشعار دل انگیز از صوفیه و دیگران میآورد و اعتماد پیشتر بر نقل و روایت است در بعضی از موارد نیز که حدیثی یا سخنی بنظر او محتاج تأویل است عقیده خودرا بیان میکند و باقتضای مقام توضیحی میافزاید، کلیه این روایات با سلسه سند که در آن عهد یکی از طرق اثبات و صحت مطلب است مذکور میشود، در حکایات مشایخ نیز این روش حتی الامکان رعایت شده است.

عدد کسانی که قشیری از آنها روایت یا حکایاتی آورده به ۵۸۷ تن بالغ میگردد ولی پس از حضرت رسول اکرم روایات جنید در درجه نخستین و سخنان ابوعلی دقاق حائز مرتبه دومین است در میانه این ابواب، باب چهل و هشتم و چهل و نهم و پنجاهم که در معرفت و محبت و شوق است لطف و ظرافتی خاص دارد و باب پنجاھویکم و پنجاھوپنجم از آن جهت که وظائف مرید و مراد را تعیین میکند بیاندازه مهم است و از آنجا میتوان دانست که خانقه چگونه مردم را تربیت میکرده و چه اموری بر عهده مرید و چه نکاتی در عهده رعایت مراد بوده است.

باب پنجاھوسوم و پنجاھوچهارم دراثبات کرامات اولیا و خواهای صوفیان و نیز باب چهل و هفتم که در ذکر احوال صوفیان است بوقت مردن متضمن حکایات شگفتانگیز و غیر منطقی و ناموجه است ولی قشیری را میتوان مذکور داشت زیرا اولاً او اشعری مذهب بوده و بمذهب وی ترتیب معلوم بر علت غیر ضروری و تخلف معلوم از علت رواست و عالم و نظام حوادث و علل و اسباب مقوهور تصرف حق و اولیای اوست و هرچه معتبرلیان و فیلسوفان محال و ناممکن میشمارند پندری این این براخته و باقته اوهام و بنا بر این آنچه در این ابواب ذکر شده از نوع کرامات است و هیچ اشکالی برآن متوجه نیست ثانیاً او در عصری جز عصر ما میزیست در روزگار او هر مطلبی که عدول و تفاوت روایت میکردد باور کردنی بود..... بی گمان رساله قشیریه یکی از مآخذ و استاد مهم و معتبر تصوف است و کسانی که بخواهند از اصول طریقت یا تاریخ تصوف اطلاع درست و مستند داشته باشند از مطالعه و مراجعت بدین کتاب هرگز بی نیاز نخواهند بود.

از همان آغاز تألیف و اشتهر رساله شاگردان و معتقدان قشیری این کتاب را تزد وی خوانده و سماع کرده اند مانند ابوالمحاسن عبدالواحد بن اسماعیل بن محمد بن احمد رویانی از بزرگان شافعیه متوفی شهر رمضان المبارک ۵۰۱ که سند زکریای انصاری شارح رساله بدومنهای میگردد و عبدالفارخ بن اسماعیل که این کتاب را در غزنه روایت کرده و پیش از مسافت وی بغزنه - سعید بن اسماعیل بن علی بن عباس از شاگردان وی بشهر غزنه رفت و ادعا کرده بود که وی از احفاد قشیری است و علماء آن شهر رساله قشیریه و لطائف الاشارات را بروی خوانده بودند و چون قشیری در سال ۴۸۸ ببغداد رفت بعضی از علماء این کتاب را بر وی خواندند و نسخه رساله قشیریه محفوظ در موزه بغداد که از نسخه های خوانده شده بر قشیری است تاریخ این سماع را جمادی الاولی سال ۴۸۴ تعیین میکنند.....

ابوالحسن علی بن عثمان بن جلابی هجویری از هم عصران قشیری که طرز تعبیر او از قشیری در کشف المحجوب قرینه و گواهی تواند بود که آن را در زمان حیات قشیری تألیف کرده، رساله قشیریه را در دست داشته و اکثر مطالب آن را در این کتاب گنجانیده

۸ - مقدمه ترجمه رساله قشیریه بقلم استاد بدیع الزمان فروزانفر صفحه ۱۴ چاپ بنگاه ترجمه و نشر کتاب.

۹ - مقدمه ترجمه رساله قشیریه بقلم استاد فروزانفر صفحه ۱۴

است، شیخ عطار نیز از مستفیدان است و در تذکره اولیا بسیاری از روایات رساله را میتوان دید...»<sup>۱۰</sup>.

### فهرست مطالب رساله قشیریه بشرح زیر است:

باب — بیان اعتقاد.

باب — ذکر مشایع.

باب — تفسیر الفاظ متداول میان طائفه صوفیه.

باب — توبه.

باب — مجاهدت.

باب — خلوت و عزلت.

باب — تقوی.

باب — ورع.

باب — زهد.

باب — خاموش.

باب — خوف.

باب — رجاء.

باب — حزن.

باب — گرسنگی و ترك شهوت.

باب — خشوع و تواضع.

باب — مخالفت نفس.

باب — حسد.

باب — غیبت.

باب — قناعت.

باب — توکل.

باب — شکر.

باب — یقین.

باب — صبر.

باب — مراقبت.

باب — رضا.

باب — عبودیت.

باب — اراده.

باب — استقامت.

باب — اخلاص.

باب — صدق.

باب — حیا.

باب — حریت.

باب — ذکر.

باب — فتوت.

باب — فراست.

باب — خلق.

باب — جود و سخا.

باب — غیرت.



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

- باب — ولایت .
- باب — دعاء .
- باب — فقر .
- باب — تصوف .
- باب — ادب .
- باب — احکام سفر .
- باب — صحبت .
- باب — توحید .
- باب — احوال ایشان هنگام مرگ .
- باب — معرفت .
- باب — محبت .
- باب — شوق .
- باب — نگهداری دلهای مشایخ و ترک خلاف ایشان .
- باب — سماع .
- باب — انبات کرامات اولیاء .
- باب — رویای قوم در خواب .
- باب — وصیت بمریدان<sup>۱۱</sup> .

**۴- کشفالمحجوب** — تأليف ، ابوالحسن على بن عثمان بن ابي على جلابي هجوبرى غرنوى ، متوفى . حدود ۴۷۰ هجرى قمرى است که از بزرگان و پیشوایان و مشایخ صوفیه قرن پنجم میباشد ، کتاب کشفالمحجوب قدیمترین کتاب فارسی در تصوف است که بیش از نهصدسال بیش به نشر پخته و شیوهای فارسی بر شته نگارش درآمده و در زبان فارسی از این لحظه بیمانند است ، این کتاب یکی از منابع و مأخذ کتب صوفیه بعداز هجوبری است جامی از این کتاب در نفحات الانس چنین یاد میکند «از کتب معترف مشهوره در این فن است و لطائف و حقایق بسیار در آن کتاب جمع کرده است» و جامی خود از این کتاب استفاده شایان در تالیفاتش کرده و همچنین عطار در تذكرة الاولیاء مکرر عبارات کشفالمحجوب را نقل کرده اما مأخذ را ذکر نکرده است ، استاد ملک الشعرا بهار در این باره نوشتند که : «عطار ظاهراً از کتاب کشفالمحجوب استفاده کرده است و غالباً عبارات آن کتاب را بدون ذکر خود کتاب یا مؤلف با اندک تصریف که تبدیل کهنه بنا باشد نقل نموده است»<sup>۱۲</sup> .

کتاب کشفالمحجوب از نظر اهمیت خاصی که از لحاظ علمی و تاریخی مخصوصاً تاریخ تصوف داشته مورد توجه خاورشناسان قرار گرفته و در سال ۱۹۱۴ میلادی بوسیله یکی از خاورشناسان مشهور «رونولد الین ، نیکلسون» انگلیسی بزبان انگلیسی تحت عنوان «قدیمی ترین اثر فارسی در باره تصوف» ترجمه گردیده است .

والنتین ژوکوفسکی خاورشناس فقید روسی مصحح کتاب کشفالمحجوب درباره این کتاب چنین میگوید «کتاب کشفالمحجوب آخرین شاهکار جلابی میباشد که بوسیله آن از آثار دیگر ادبی و علمی ، منظوم و منثور مصنف اطلاع یافته و فهرست آن را مذکور داشتیم» .

کتاب کشفالمحجوب ، جنانکه از مقدمه مصنف بر می آید بنابر استدعا ای ابوسعید

۱۰ - نقل از مقدمه ترجمه : رساله قشیریه بقلم استاد فروزان فر صفحه ۶۸-۶۹-۷۰-۷۱-۷۲ چاپ بنگاه ترجمه و نشر کتاب .

۱۱ - رساله قشیریه - چاپ مصر .

۱۲ - سبکشناسی جلد دوم صفحه ۳۰۶ .

الهجویری نگاشته شده و براساس سؤالات مشارالیه تصنیف شده است مصنف در وجه تسمیه کتاب چنین میگوید : ( آنچه گفتم که این کتاب را کشفالمحجوب نام کردم ، مراد آن بود که تا نام کتاب ناطق باشد برآنچه اندر کتاب است ، هرگز وہی را که بصیرت بود ، چون نام کتاب بشنوند دانند که مراد از آن چه بوده است و بدانکه همه عالم از لطیفه تحقیق خدای محجوب اند بجز اولیای خدای تعالی و جل عزیزان درگاهش و چون این کتاب اندر بیان راه حق بود و شرح کیفیت مقامات ایشان .... » بطوریکه از مقدمه کتاب بدست می آید سؤالات مذکور مشتمل بر باشد همچنانکه حجاب هلاک مکافث ، یعنی چنانکه تردیک طاقت دوری ندارد و دور طاقت تردیکی ندارد . »<sup>۱۳</sup> .

کتاب کشفالمحجوب بطوریکه گفته شد جواب سؤالاتی است که ابوسعید هجویری از مصنف این کتاب کرده است که مصنف خود درباره این سؤالات چنین میگوید : « صورت السؤال ، قال السائل وهو ابوسعیدالهجویری ، بیان کن ما اندر تحقیق طریقت تصوف و کیفیت مقامات ایشان .... » بطوریکه از مقدمه کتاب بدست می آید سؤالات مذکور مشتمل بر ۱۱ فقره است بشرح زیر :

- ۱ - تحقیق طریقت تصوف .
- ۲ - کیفیت مقامات صوفیه .
- ۳ - مذاهب ایشان (صوفیه) .
- ۴ - مقالات ایشان .
- ۵ - رموز و اشارات ایشان .
- ۶ - چگونگی محبت خداوند .
- ۷ - چگونگی اظهار محبت خداوند بر دلها .
- ۸ - سبب حجاب عقول از کنه و ماهیت آن .
- ۹ - نفرت نفس از حقیقت آن .
- ۱۰ - آرامش روح از حقیقت آن .
- ۱۱ - و آنچه بدین تعلق دارد از معاملات آن .<sup>۱۴</sup>

سپس جلابی زیر عنوان : قال المسئول و هو على بن عثمان الجلايبي پیاسخ آغاز میکند و پیش از ورود باصل پیاسخ سخنانی دلنشیں دارد که چگونگی وضع تصوف را در آن عصرنشان میدهد . وی چنین میگوید : « بدانکه اندر این زمانه ما ، این علم بحقیقت مندرس گشته است ، خاصه اندرین دیار که خلق جمله مشغول هوا گشته اند و معرض از طریق رضا و علماء روزگار و مدعيان وقت را از این طریق صورت برخلاف آن بسته است ، پس بیارید همت بچیزی که دست اهل زمانه با سرها از آن کوتاه بود بجز خواص حضرت حق و مراد همه اهل ارادت از آن منقطع و معرفت همه اهل معرفت از وجود آن معزول بجز خواص حضرت حق ، خاص و عام خلق از آن بعبارت بسنده کرده اند . »

و من حجاب آن را بجان و دل خریدار گشته و کار از تحقیق بنتقلید افتاده و تحقیق روی خودرا از روزگار ایشان پوشیده و عوام بدان پسنده کرده گویند که ما حق را همی شناسیم و خواص بدلخورسنده شده که اندر دل تمنا یابند و اندر نفسها حبی و اندر صدر میل بدان سرای از سر مشغولی گویند این شوق رویت است و حرقت محبت و مدعيان بدعوی خود از کل معانی بازمانده و مریدان از مجاهده دست بازداشت و خلن معلوم خودرا مشاهده نام کرده و من پیش از این کتب ساختم اندرین معنی جمله ضایع شد .....<sup>۱۵</sup> »

جلابی سپس وارد اصل موضوع میگردد و بطرح سؤالات ابوسعید میپردازد و بطور تفصیل و مشروح با دلائل و براهین علمی و عرفانی و با استناد آیات قرآن و احادیث درباب مباحث زیر سخن میگوید :

- ۱ - باب - اثبات علم .

- ۲ - باب - فقر .  
 ۳ - باب - تصوف .  
 ۴ - باب - مرقعه داشتن (پوشیدن مرقات) .  
 ۵ - باب - اختلاف ایشان (صوفیه) در فقر و صفوت .  
 ۶ - باب - بیان ملامت .  
 ۷ - باب - ذکر ائمه آنان ، از صحابه و تابعین .  
 ۸ - باب - ذکر ائمه آنان از : اهل بیت .  
 ۹ - باب - ذکر اهل صفة .  
 ۱۰ - باب - ذکر ائمه آنان از اتباع تابعین تا امروز .  
 ۱۱ - باب - ذکر ائمه آنان از متاخرین .  
 ۱۲ - باب - ذکر رجال صوفیه ، از متاخرین ، بطور اختصار .  
 ۱۳ - باب - درفرق میان فرقه‌های آنان و مذاهب و آیات و مقامات و حکایات ایشان .  
 ۱۴ - باب - فرقه‌ها ، عقاید ، اقوال و نظریات صوفیه .  
 ۱۵ - باب - کلام در حقیقت نفس و معنی هوی .  
 ۱۶ - باب - دراثبات ولایت .  
 ۱۷ - باب - دراثبات کرامات .  
 ۱۸ - باب - در فرق میان معجزه و کرامت .  
 ۱۹ - باب - در ذکر کرامات آنان (صوفیه) .  
 ۲۰ - باب - در تفصیل انبیاء بر اولیاء .  
 ۲۱ - باب - در تفصیل انبیاء و اولیاء بر ملائکه و مؤمنان .  
 ۲۲ - باب - در فنا و بقاء .  
 ۲۳ - باب - در غیبت و حضور .  
 ۲۴ - باب - در جمع و تفرقه .  
 ۲۵ - باب - کشف حجاب اول - در معرفت خداوند .  
 ۲۶ - باب - کشف حجاب دوم - در توحید .  
 ۲۷ - باب - کشف حجاب سوم در ایمان .  
 ۲۸ - باب - کشف حجاب چهارم در طهارت .  
 ۲۹ - باب - کشف حجاب پنجم در نماز .  
 ۳۰ - باب - کشف حجاب ششم در زکوة .  
 ۳۱ - باب - کشف حجاب هفتم در روزه .  
 ۳۲ - باب - کشف حجاب هشتم در حج .  
 ۳۳ - باب - کشف حجاب نهم در صحبت و آداب آن .  
 ۳۴ - باب - کشف حجاب دهم در منطق آنان و حدود الفاظ و حقایق معانی آن .  
 ۳۵ - باب - کشف حجاب یازدهم در سماع و انواع آن .  
 جلایی درین «ابواب» و «کلام‌ها» و «کشف حجب» مسائل مختلف دیگر عرفانی را نیز بمناسباتی ذکر کرده و در اطراف آنها شرح و بسط کامل داده است .
- ۵ - احیاء العلوم و کیمیای سعادت تالیف : امام محمد غزالی متوفی ۵۰۵ هجری که

- 
- ۱۳ - کشف المحبوب صفحه ۴ تصحیح ژوکوفسکی .  
 ۱۴ - کشف المحبوب صفحه ۷ تصحیح : ژوکوفسکی .  
 ۱۵ - کشف المحبوب صفحات ۷ و ۸ .

از کتاب‌های نفیس و کم‌مانند در تصوف و اخلاق محسوب می‌شوند کتاب احیاء علوم‌الدین که باحیاء‌العلوم معروف است بزبان عربی تألیف شده و امام غزالی آن را درمدت گوشه‌گیری و ازروا نوشه است شروع بتألیف کتاب دریت‌المقدس و انجام آن در دمشق بوده و تاریخ تألیف آن حدود ۴۹۰ هجری می‌باشد.

کیمیای سعادت باحتمال تزدیک بیقین خلاصه و ترجمه‌ای است از کتاب احیاء‌العلوم که خود غزالی آن را انجام داده و بزرگترین و مهمترین مؤلفات فارسی غزالی است در اخلاق و تصوف که نظیر آن کتابی بفارسی نوشته نشده است تاریخ تألیف آن را میان ۴۹۰ - ۵۰۰ هجری نوشته‌اند که پس از تألیف احیاء‌العلوم بوده است.

بطوریکه گفته شد کتاب کیمیای سعادت خلاصه و ترجمه‌ای از کتاب احیاء‌العلوم است و چون در تقسیم‌بندی «رکن»‌ها و «اصل»‌ها و «فصل»‌های این کتاب همان ترتیب کتاب احیاء‌العلوم رعایت گردیده است بنابراین برای معرفی هردو کتاب (احیاء‌العلوم - کیمیای سعادت) قسمتی از مقدمه کتاب کیمیای سعادت را که غزالی نوشته است عیناً نقل مینماییم :

«..... اما عنوان وی معرفت چهار چیز است و ارکان وی چهار معاملت است و هر رکنی را از وی ده اصل است ، چنانکه در فهرست نیز پیدا کرده شود . چهار عنوان و چهار رکن و چهل اصل . تمام این کتاب و فهرست وی این است که یاد کرده شود . اشاءالله تعالی .

#### فهرست :

عنوان اول - آنست که حقیقت خودرا بشناسد .

عنوان دوم - آنستکه خدای را بشناسد .

عنوان سوم - آنستکه حقیقت دنیارا بشناسد .

عنوان چهارم - آنستکه حقیقت آخرت را بشناسد .

واین چهار معرفت بحقیقت عنوان مسلمانی است .

اما ارکان معامله مسلمانی بیز چهار است : دو بظاهر تعلق دارد و دو بیاطن .

آن دو که بظاهر تعلق دارد رکن اول گزاردن فرمان حق است که آن را «عبادات» گویند و رکن دوم نگاهداشتمن ادب است در حرکات و سکنات و معیشت که آنرا «معاملات» گویند .

و اما آن دو که بیاطن تعلق دارد رکن اول پاک کردن دل است از اخلاق ناپسندیده چون خشم و بخل و حسد و کبر و عجب که این اخلاق را «مھلکات» گویند و «عقبات» راه دین گویند و دیگر رکن آراستن دل است باخلاق پسندیده چون صبر و شکر و محبت و رجاء و توکل آن را «منجیات» گویند .

#### رکن اول در عبادات است و آن ده اصل است :

اصل اول - درست کردن اعتقاد اهل سنت و جماعت .

اصل دوم - بطلب علم مشغول شدن .

اصل سوم - در طهارت .

اصل چهارم - در نماز .

اصل پنجم - در زکوة .

اصل ششم - در روزه .

اصل هفتم - در حج کردن است

اصل هشتم — در قرآن خواندن .  
اصل نهم — در ذکر و تسبیح .  
اصل دهم — در درودها و دقت عبادات راست داشتن .

### رُکن دوم در آداب معاملات و آن نیز ده اصل است :

اصل اول — آداب نان خوردن .  
اصل دوم — آداب نکاح کردن .  
اصل سوم — آداب کسب و تجارت .  
اصل چهارم — در طلب حلال .  
اصل پنجم — آداب صحبت خلق .  
اصل ششم — آداب عزلت .  
اصل هفتم — آداب سفر .  
اصل هشتم — آداب سماع وجود .  
اصل نهم — آداب امر بمعروف و نهی از منکر .  
اصل دهم — آداب ولایت داشتن .

### رُکن سوم در بین عقبات راه دین که آن را مهملکات گویند و آن نیز ده اصل است :

اصل اول — در بیندا کردن ریاضت نفس و علاج خوی بد و بدست آوردن خوی نیک .  
اصل دوم — اندر شهوت شکم و فرج .  
اصل سوم — در علاج شره سخن و آفات زبان .  
اصل چهارم — در علاج بیماری خشم و حقد و حسد .  
اصل پنجم — در دوستی دنیا و بیماری طمع .  
اصل ششم — اندر علاج بخل و حرص و جمع کردن مال .  
اصل هفتم — اندر علاج دوستی جاه و حشمت و آفت آن .  
اصل هشتم — اندر علاج ریا و نفاق در عبادات .  
اصل نهم — اندر علاج کبر و عجب .  
اصل دهم — اندر علاج غفلت و ضلالت و غرور .

### رُکن چهارم در منجیات و این نیز ده اصل است :

اصل اول — در توبه و بیرون آمدن از مظالم .  
اصل دوم — در صبر و شکر .  
اصل سوم — در خوف و رجاء .  
اصل چهارم — در درویشی و زهد .  
اصل پنجم — در صدق و اخلاق .  
اصل ششم — در محاسبه و مراقبه .  
اصل هفتم — در تنکر .  
اصل هشتم — در توحید و توکل .  
اصل نهم — در محبت و شوق .  
اصل دهم — در ذکر مرگ<sup>۱۶</sup>.

سپس غزالی در دنباله این فهرست بمنظور بیان سبب تأثیف کتاب چنین ادامه میدهد :

«وما اندر این کتاب جمله این چهار عنوان و چهار رکن و چهل اصل را شرح کنم برای فارسی‌گویان و قلم نگاهداریم از عبارت بلند و مقالق و معنی باریک و دشوار تا فهم عوام آن را دریابد چه اگر کسی را رغبت به تحقیقی و تدقیقی باشد و رای این باید که از کتب تازی طلب کند . چون کتاب «احیاء علوم الدین» و کتاب «جواهر القرآن» و تصانیف دیگر که در این معنی بتازی تصنیف کردۀ ایم که مقصود کتاب عوام خالقند که این معنی را بفارسی التماس کرده و سخن را از حد فهم ایشان نتوان در گذاشت ایزد سبحانه و تعالی نیت ایشان در التماس خالص گردد تا آنچه بزبان گفته‌آید بمعاملت و فاکرده شود که گفتار بی کردار ضایع بود و فرمودن بی‌وزیلن سبب ویال آخرت بود انه ولی الاجابتة<sup>۱۷</sup> .

بطوریکه غزالی خود اشاره کرده در کتاب کیمیای سعادت و احیاء العلوم بطور مشروح و مفصل و تحقیق و تدقیق بالاستدلال عقلی واستنتاجات نقلی درباره مطالب مذکور در فهرست بیان داده است آنچه که از نظر سیر تصوف مورد توجه میتواند قرار گیرد این است که طریقه تصوف همانطور که قبلًا هم اشاره شد بتدریج از سادگی و بساطت به ترکیب و تشکل تبدیل گردیده است در آغاز کار تها طریقت موردنظر بوده و بعد طریقت باشیعت در آمیخته است، چنانکه در نخستین کتابهای بزرگان تصوف بخشی از عبادات و فرائض نشده و مباحث شریعت بیان نیامده است ولی بعد بتدریج مسائل شریعت هم مورد توجه واقع شده و در این میان شاید امام غزالی نخستین کسی باشد که جمع میان طریقت و شریعت کرده و مباحث شرعی و فقهی را نیز بطور تفصیل مورد بحث قرار داده است .

#### مأخذ مقاله :

- |  |   |
|--|---|
| تأليف : ابونصر سراج طوسی .<br>ابویکر محمد کلا آبادی .<br>ابوالقاسم هوازن قشیری .<br>ابوالحسن علی جلابی هجوبری .<br>امام محمد غزالی .<br>امام محمد غزالی .<br>حاجی خلیفه .<br>عطار .<br>جامی .<br>ملک الشعراء بهار .<br>دکتر قاسم غنی .<br>سعید نفیسی . | ۱ - اللمع فی التصوف<br>۲ - التعرف لمذهب اهل التصوف<br>۳ - رساله قشیریه<br>۴ - کشف المحجوب<br>۵ - احیاء العلوم<br>۶ - کیمیای سعادت<br>۷ - کشف الظنون<br>۸ - تذكرة الاولیاء<br>۹ - نفحات الانس<br>۱۰ - سبک‌شناسی<br>۱۱ - تاریخ تصوف در اسلام .<br>۱۲ - سرچشمہ تصوف در ایران . |
|--|---|

۱۶ - کیمیای سعادت صفحات ۴ و ۵ چاپ تهران بتحمییح آقای احمد آرام .

۱۷ - کیمیای سعادت صفحه ۵ چاپ تهران بتحمییح آقای احمد آرام .